

Τῆς ΚΖ' Αὐγούστου.
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερμίν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρώσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος ἔ Πα ρ

Κυριε εκεκραξα α προ ο ος σε ε ρ ει σα

κου σο ο ο ον μου ει σα α κου ου σο ον μου ου
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α
 ξα προ ος σε ε ει σα κου σο ο ο ον μου ου ου
 προ σχεις τη φω νη η η η τη η ης δε η η σε
 ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προ ος σε ε ε
 ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ ο ο σε ευ χη
 η η μου ως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ει σα κου σον μου Κυ υ
 υ υ ρι ι ι ι ι ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ υ
 ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Μ η εκκλη νης την καρ δι ανμουεις λογουσπο νη ρι

ας του προ φα σι ζεσθαιπρο φα α σεις εν α μαρ τι

ι αις

Σ υν ανθρωποις εργα ζο με νοις την α νο μι ι

αν και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ

ξει με ε ε λε ον δε αμαρ τω λου μη λι πα να α τω

την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι

αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας οι κρι

ται αυ των

Α κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης

δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι οφθαλμοι

μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην

μου

Φ υ λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στησαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο

μι αν

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ υ ρι ον ε δε η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου

και συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε εστινο

εκ ζη τω ωντην ψυ χην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πισμου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε ε

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χην μου του ε ξο

μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ω σου αν τα πο

δω ω σμοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα α κου σον της φω νης μου

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π ₉

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ὡ τοῦ παραδόξου. Ἦχος ἦ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται χ _Δ_Δ_Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν Δ _Δ_Δ

Ω τς πα ρα δο ξα θαυ μα τος Δ _Δ_Δ ως περ φως θαυ μα

στον ο κλει νος Φα νε ρι ος π ₉ α νε τει λε τοις εν γη νευσει

τη κρει ειτ το ο νι π ₉ α δη λως γαρ τον εχ θρον Δ _Δ_Δ κα τα

βα λων δι α γω ω νων α θλη σε ως π ₉ τς θει ς αυ τς να

ς Δ _Δ_Δ τη φα νε ρω σει ε γνω ω σθη τοις πε ρα σιν π ₉ ο

θεν την α γι αν μνη η η μνη Δ _Δ_Δ τς τς ε ορ τα σω μεν π ₉

τον Σω τη ρα υ μνη εν τες Δ _Δ_Δ τον λαμπ ρως αυ τον δο ξα

α σα α ντα π ₉

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου χ _Δ_Δ_Δ ηλ πι σεν η ψυ χη

μου ε πι τον Κυ ρι ον Δ _Δ_Δ

Β α βαι της σης καρ τε ρι ι ας σο φε Δ _Δ_Δ συ γαρ υ περ

φυ υ σιν η νυ σας πα λαισματα και με γασεν α θλη ταις
 ωφθης Φα νϛ ς ρι ι ε εν τευθεν νε ο φα νης τη
 Εκ κλη σι α Χριστϛ ς ωφθης η λι ος κρυ πτο μενος υ
 πο γην ο εν υ ψιστοις λαμπρω ως δοξα ζο μενος
 και θαυ μα των ταις ακτι ι ι σι κα ταυ γα ζεις α πα
 ντας τϛ προσ τρε χο ντας Μα αρ τυς τη τα χει α Α
 ντι λη η ψει ει σϛ

Στίχ. γ'. Από φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακῆς
 πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Την σην γε ραι ρο μεν α θλη σιν α θλη τα Κυ
 ρι ι ς εν δο ξε Φα νϛ ρι ε ην πα λαι υ περ Χρι στϛ
 νο μι μως η η θλη η σας και αρ τι πα σιν η μιν τη
 φα νε ρω σει της θει ει ας ει κο νος σϛ ε ποι η σας εμ
 φα νη εις ευ φορ συ νην η μω ων των βο ω ντων
 σοι χαιροις α θλο φο ρων κλε ε ε ος Εκ κλη σι ας στη
 ριγμα και Ρο δι ων α πα αντων ε γκαλ λω πι σμα

και σε εμνω μα

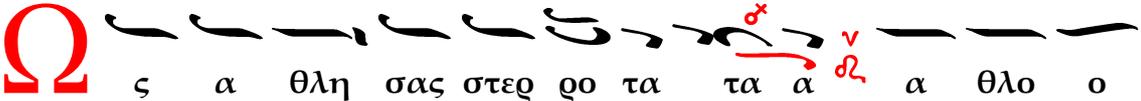
Προσόμοια ἕτερα.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου Σ

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται

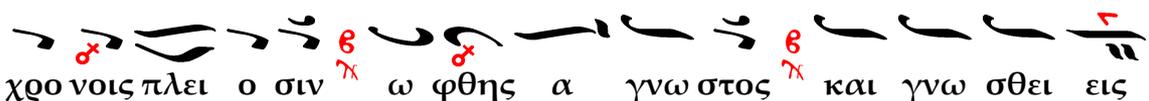
πα σω ωντων α νο μι ων αυ τσ

Ως α θλη σας στερ ρο τα τα α α θλο ο

ρε Φα νσ ρι ε εν α δη λοις ε ε τε σι θει ει ω

ε ρω τι δο ξησ λαμ πρας κα τη ξι ωσαι και με ε το

χος γε γο νας ρα νι ων α γα θων αλλ η μιν

χρο νοις πλει ο σιν ω φθης α γνω στος και γνω σθει εις

επ ε σχα των κα τα πλητ τεις τσ Χρι στσ την Εκ

κλη σι ι αν τη δε ο με νη σοι χα ρι τι

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Τον να ον σου τον α γι ο ον εν τη Ρο

δω κρυ πτο με νον ως α νευ ρον Α α γι ε θει ει ω

νευ μα τι χα ρας πολ λης ε πλη ρω θησαν μα θο ο
 ντες την κλη σιν σε και τες α θλς τες λαμ προς ρς η
 γνο εν το προ τερον και σε υ μνησαν ως πε ρι ι
 δο ξον Μαρ τυ ρα Κυ ρι ς χαρ μο συ νως εκ τε
 λθ εν τες την παμφα η σα πα νη γυριν

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ε ν νε ο τη τι σω μα το ος τον αρ χε

κα κον δρα κοντα α θλη τα Φα νς ς ρι ε κα α τα

βε βλη κας και δο ξα σθεις θει ω Πνευ μα τι προ στα α

της θερ μο τα τος α νε δει χθης των πι στων αιχ μα

λω τς λυ τρσ με νος τη πρε σβει α σα φα νε ρω ων

τα κρυ πτα τοις προ σι ς σι και πα ρε χων τοις αι

τς ς σι την σην ο ξει αν βο η θειαν

Δόξα. Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος Πα

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Α^{Πα}στηρνε ε ο φα α νης τη Εκ κλη σι ι α α

α ε ε φα α α νης αρ τι η μιν φα α νε ε ε

ρω ω θεις α θλο φο ο ρε ε ε Φα νυ ρι ι ι

ι ε και τη ση ε εκ φα α αν σει των κε κρυμ

Νη με ε ε νων εν σοι δω ρε ω ω ν το ον πλθ τον εκ

πεμ πειεις α λη η θως τοις την σην πα γγε ε ρασ τον μνη

η μην γε ραι αι ρυ ρ σιν και συμ φω ω νω ω

ως βο ω ω σι ι ι ι σοι χαι αι αι αι ροις στρα

τι ω τα χρι στθ παν θα α α αυ μα α α α στε

Πα ο της ευ σε βει α α ας το ο ον α α γω να

α θλη τι κω ως α γω ω νι σα α με ε ε

νος χαι αι αι ροις εν τω φω τι Κυ ρι ρ ρ εν

τρυ υ φων και φε ρω νυ μως φα α νε ε ε ρων

Πα των α φα νω ω ω ν την γνω ω ω ω ω σι ι ν

νο ο με ε νος α ανθρωω ω προς δι ι η η η
 η μας ^{Κε} ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω ωπων ^{Δι}
 τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι
 φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τωσγνω ω ω ρι ζο ο
 με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα
 αμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε ε λε η θη η η ^{Πα}
 η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω
 ω ω ω ^Δ

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ
 ρ ρ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

ου μα κα α ρος Ι η η σθ ς ς Χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν ς ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι ος υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

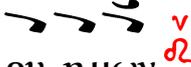
Και φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

ᾠχος πλὴν Νη ς

Ι δσ ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δσ ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κς ς Θε

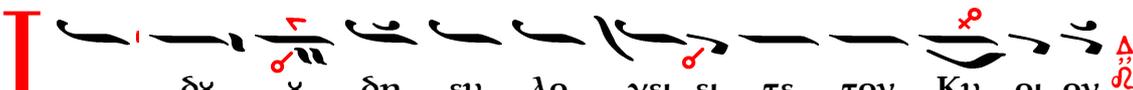

ου ημων

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ι ς ς ς ς

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - ϑ

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κς σον της προ σευ χη ης μς

K υ υ ρι ος ει σα κς σε ται μς εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι

σύ, Κύριε
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι
σα ας με

Κυ υ ρι ος ει σα κθ σε ται αι μθ εν τω
κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης
ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά
ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με
πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ϕ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. α'. Ὁ Θεός εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^u₉ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τὸ στο μα τος μὲ ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο ^χ Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μὲ ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος π̣ά̣ Δι θ

Η βο η θει α α μπα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ τὸ ποι η σαντος τον ο ρα νον και την γη ην ^ε

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η ξει

η βο η θει α μ^Δ

Η βο η θει α α μ⁷πα ρα Κυ ρι ι ι ⁷8

^Δ τ²8 ποι η σαντος τον ⁸ ρα νον και την γη ην ⁸

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σ⁸ ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μ⁷πα ρα Κυ ρι ι ι ⁷8 τ²8

ποι η σαντος τον ⁸ ρα νο ον και τη ην ⁷ γη η ⁷

ην ^Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ⁷Γα φ

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μ⁸ ει ^Δ το ε λε

^{Γα} ο ος σ⁸ προ φθα α ⁸ σει με ²

Στίχος α'. ^{Γα} ^χ Ε ξε λ⁸ με εκ των εχ θρων μ⁸ ο Θε

^{Νη} ος ^Δ και εκ των ε πα νι στα ^χ με νων επ ε με ε λυ

^Μ τρωσαι αι με ²

Ο ^{Γα} θε ος ^{Νη} α ντι λη πτω ρ μ⁸ ει ^Δ το ε λε

καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε', 15-στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δέησεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.
Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος Ἁ Πα ρ

A ^{Πα} γα λ ι α ται εν Κυ ρι ι ι ω η Ρο δος τη
ση χα ρι ι τι και πα σα πο λι ις και ια χω ω ρα
τη θερ μη α ντι λη ψει ει σθ με γα λο μαρ τυ υς Φα
νθ ς ς ς ς ρι ι ι ι ε με γας γαρ εν θαυ μα α σι
και μει ζων εν προ στα α σι ι ι αις α λη θως α
να δει κνυ υ σαι ως α θλη της Χρι στ ς πε ρι ι ι ι
φα α α α νης αιχ μα λω τς γαρ λυ τρ ς ς ς σαι τς
εν κιν δυ νοις τε λβν τας προ ο φθα α α νεις και πα σι
ι πα α ρε ε χεις τα προς σω τη ρι α αν αι τη η η η

 μα α α α τα ^π₉ αλλ ως ε χων πα αρ ρη η σι ι

 αν μη παυ ση προ σβε ε ευ ω ων ^ρ₂₂ δε ναι ι λα σμον η η

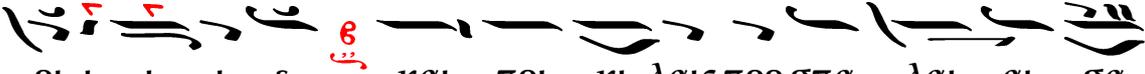
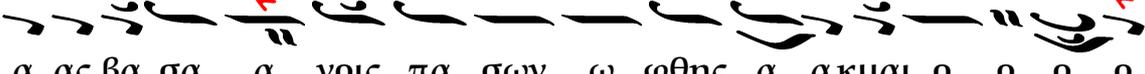
 μιν και ει ρη νην και με γα ε ε ε ε λε ε ε ε

 ος ^π₉

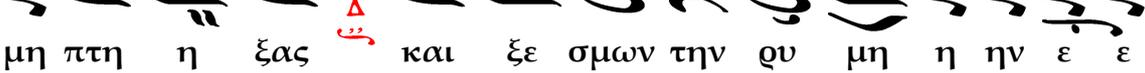
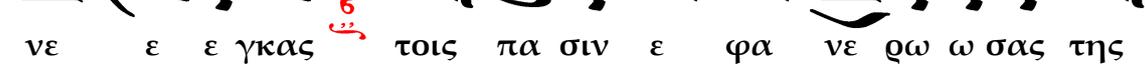
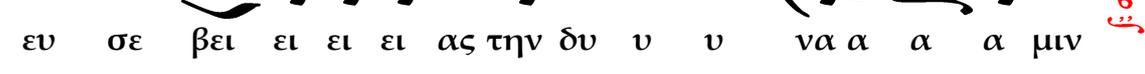
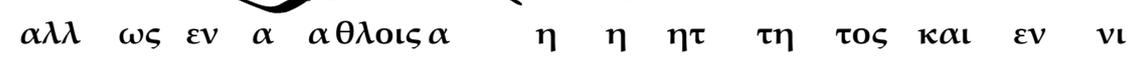
Ἦχος Δι-Ϟ

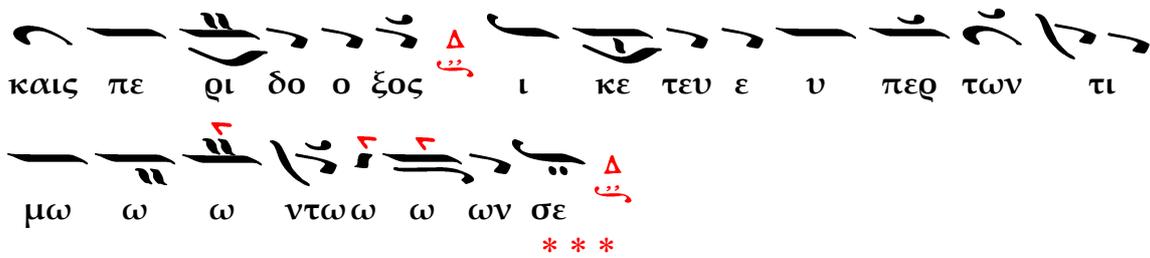

T^{Δι} ω Βα σι λει των ο λων στρα τευ σα με ε νος ^Δ₂₂ εν

 τοις ο πλοις τδ φω το ος κα τα βε ε ε βλη κας ^Δ₂₂ τον

 τδ σκο τδς αρ χον τα Α θλο φο ο ο ο ρε Φα νδ δ δ

 ρι ι ι ι ε ^Ϟ₂₂ και ποι κι λαις προ σπα λαι αι σα

 α ας βα σα α νοις πα σων ω φθης α ακμαι ο ο ο ο

 τε ε ε ε ρος ^Δ₂₂ τω πυ ρι στο μδ με νος της α

 γα α πης τδ δ Χρι ι στδ δ ^Ϟ₂₂ και θη ρων ορ μη η ην

 μη πτη η ξας ^Δ₂₂ και ξε σμων την ρυ μη η ην ε ε

 νε ε ε γκας ^Ϟ₂₂ τοις πα σιν ε φα νε ρω ω σας της

 ευ σε βει ει ει ει ασ την δυ υ υ να α α α μιν ^Ϟ₂₂

 αλλ ως εν α αθλοις α η η ητ τη τος και εν νι

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ καθελὼν τῶν δυσμενῶν τὴν παράταξιν, ἀθλήσεως τοῖς ἀγῶσιν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, καὶ τῇ πανοπλίᾳ τῇ τῆς πίστεως· ὁ πόνων τοῦ σώματος, ἀφειδήσας ὡς ἄσαρκος, ἐν τῇ ἀγάπῃ, τοῦ λαμπρῶς δυναμοῦντός σε, ὃν ἐδόξασας, τοῖς οἰκείοις σου μέλεσιν· ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, Φανούριε ἔνδοξε, τὸ διαπνέον τῷ κόσμῳ, τὴν εὐωδίαν τὴν κρείττονα. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα· ὁ πάλαι στερῶς ἀθλήσας, καὶ παραδόξως γνωσθεῖς, εὐδοκία θεία ἐν τοῖς πέρασιν, εὐρέσει Φανούριε, τῆς πανσέπτου εἰκόνοσ σου, ἔνθα τὰ εἶδη, τῶν ἀγίων ἀγώνων σου, διῶν ἔνδοξος, ἐν τοῖς Μάρτυσι γέγονας. Ὅθεν ὡς στρατιώτην σε, Χριστοῦ γενναιότατον, καὶ τροπαιοῦχον ὀπλίτην, ὑμνολογοῦντες βοῶμεν σοι· ἀπαύστως δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις ὁ ἀθλητῆς τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας ἀρραγέστατος πρόβολος, τῆς νήσου Ῥόδου ἢ δόξα, καὶ πολιοῦχος λαμπρός, καὶ μεσίτης μέγας πρὸς τὸν Κύριον· πασχόντων βοήθεια, αἰχμαλώτων ἀνάρρυσις, τῶν κεκρυμμένων, ἢ ταχεῖα φανέρωσις· ρύστης ἔτοιμος, τῶν ἐν νόσοις καὶ θλίψεσι· κρήνη ἢ ἀναβλύζουσα, θαυμάτων τὰς χάριτας, εἰς εὐφροσύνην ἀπάντων, Μεγαλομάρτυς Φανούριε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος πλ. Νη ς

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Η ^{Νη} ω ρα κι σα με νος τη η ης πι στε ε ως ^βτην

μυ στι κην πα ντε ευ χι ι ι αν ^Δτον α λα ζο

να α α τυ ραννον ^βκα τη γω νι σω ^βΦα νθ θ θ θ

ρι ι ι ι ε ^{Νη}των γαρ ποι ^{Πα}κι λων τι ^Μι μω ρι ι

ων πε ρι ε γε ε νθ θ ω ως α α σω ω ω ^{Δι}

μα α α τος ^Δπα α ντα α ^{Νη}φε ε ε ρω ων εν τω εν

δυ να μθ ντι σε ε ε ε ^{Δι}Χρι ι ι ι στω ^{Νη}και εν α

σθε νει ει α α α ^Δφυ υ σε ε ε ως ^{Νη}λαμ

προν ε γει ρα α ^βας τρο παι αι ον ^βτων βρα βει ων της

α α νω ω κλη η η ^{Δι}σε ε ε ε ως ^{Νη}πε ρι φα νως

η ξι ι ι ι ω ω ω ω ^{Νη}σαι και νυν Α γγε λοις

συ υ υ υ γ ^{Δι}χο ρε ε ευ ω ων ^{Νη}ι κε τευ ε μα

κα α α α ρι ι ι ι ε ^Δυ πε ε ε ρ τω ων ψυ

χω ω ω ων η η η η μων ^{Νη}

Χ **Κ** αι νυν και α ει και εις τς αι ω ω ^Χ

νας των αιωνων αμην

ε εσποινα προσδεξαι τας δε ησει εις των

δουλων σου και λυτρωσαι ημας απο παασης

α να αγκησ και θλιψε ω ω ω ως

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος ♯ Δι-Θ

Ως αἴρον ἀνετείλας τῆ Εκκλησίᾳ Χριστῶ
καὶ πάντας καθύπερθε φανερωθεὶς θαύμα
στως Φανερὸ ἐνδόξο ὁ θεὸς τοῖς εὐφημῶ
σὶ τὴν σὴν ἀθλήσιν Μαρτύρων ἡμῶν
τῶν τῆ σωτηρίᾳ ὁ χάριν προσβουλώτων Κυρίῳ
ὑπερτῶν ψυχῶν ἡμῶν

Δόξα. Ἔτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♯ Παφ

Τῶν Ῥοδιῶν το κλεῖος καὶ Μαρτύρων το καύχη
μα τῶν θαύματων θεαῖς ἀκτινίστησις κα
ταύγαζοντα Φανερὸν τιμῶμεν πιστῶς
μεγαντῶ σωτηρίας ἀθλήτην πασαν χάριν ἁρπαξέ
χει τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀποψυχῆς κραυγάζουσι δο
ξα τῶ σε δοξαῖσιν Χριστῶ δοξα τῶ σε εὐθα
μαστῶσιν δοξα τῶ ἐνεργῶντι διὰ σὸ πασίν

α α μα α τα π
9

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε Δ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της π εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ Δ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων Δ βα στα σα σα τον Κτι στην σου π δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου Δ
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς ς
σου ου ου π
9

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,

ἐὰν δὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως

Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου **(τοῦ ναοῦ)**, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου **(τῆς ἡμέρας)**, οὔ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *